

Inflatie wordt niet meegenomen in regelgeving

In de regelgeving is er niets vastgelegd over de wijze waarop inflatie moet worden meegenomen in de vaststelling van de technische voorzieningen. In de markt zien we een verscheidenheid aan inflatievormen en aannames daaromtrent in de inflatieverwachting. Zou het AG een rol kunnen spelen in het definiëren van een generieke aanpak ter vaststelling van de inflatieverwachting?

Dit was een van de uitkomsten van de rondetafelbijeenkomst van de Commissie Verzekeren die op 10 maart gehouden werd voor Actuariële Functiehouders over de rol t.a.v. inflatie. Er waren zowel specialisten als kleine verzekeraars aanwezig. De vragen die centraal stonden tijdens deze rondetafelbijeenkomst waren:

- Hoe houden we rekening met inflatie in de technische voorzieningen?
- Hoe houden we rekening met inflatie in productontwikkeling, hedging en pricing?

TECHNISCHE VOORZIENINGEN

In de bepaling van de technische voorzieningen is inflatie een belangrijke aanname. Daarbij zijn er verschillende vormen van inflatie, o.a.: prijs-, loon-, kosten- en minimumlooninflatie. Toekomstverwachtingen van inflatie zijn op Nederlands niveau en op bedrijfsspecifiek niveau alleen voor de korte termijn beschikbaar. Daarom wordt bij de meeste verzekeraars voor de middellange termijn als basis de HICP ex tobacco inflatiecurve gebruikt. Vervolgens kan met op- en afslagen op deze curve de gewenste specifieke inflatie benaderd worden. Deze op- en afslagen worden op basis van expert judgement vastgesteld. Voor de lange termijn gebruiken vrijwel alle verzekeraars 2%, de streefinflatie van de Europese Centrale Bank (ECB). Wat wel verschilt per verzekeraar is het moment van het hanteren van 2% op de curve en het moment vanaf wanneer er wordt toegegroeid naar deze 2% (het Last Liquid Point, LLP). Vanuit een liquiditeits-oogpunt vinden de aanwezigen een LLP van 10 jaar te rechtvaardigen, terwijl vanuit hedgingperspectief een LLP op een langere looptijd passender geacht werd. Voor de extrapolatie naar de 2% wordt door veel verzekeraars de Smith-Wilson methodiek gebruikt. Voor de korte termijn wordt, indien van toepassing, bedrijfsspecifieke informatie gebruikt, zoals de meerjarenbegroting.

RISICOMITIGATIE

Vanwege het basisrisico is het hedgen van inflatie in de markt niet goed mogelijk of zeer complex. Vanuit het perspectief van balansmanagement is het belangrijk om grip te hebben op inflatie. Daarom wordt het inflatierisico deels afgedekt met inflatiegevoelige instrumenten, maar grotendeels ook wel geaccepteerd. Het inflatierisico is daarbij verschillend per product. Herverzekering wordt niet direct gezien als een reële mitigerende maatregel. Wel worden product specifieke maatregelen benoemd, zoals premie-aanpassingen, caps en floors en een contractuele indexering van de verplichtingen conform de HICP-index. De laatste maatregel kan polishouders nog steeds een goede inflatiebescherming bieden, terwijl verzekeraars betere mogelijkheden tot hedging hebben. ■

Oproep

Graag horen wij of er behoefte is aan centrale richtlijnen vanuit het AG voor het vaststellen van de inflatiecurve, en zo ja op welke wijze het AG dan rekening moet houden met de specifieke situatie bij de Nederlandse verzekeraars.